

[Landbrugsministeren.]

Forsøg paa at regne ud, det er ikke smaa Beløb, det drejer sig om.

Men skal vi en Gang til ind i en ny Kornlov — og det er muligt, at Priserne udvikler sig saadan, at det er nødvendigt, og at de Herrers Opfattelse udvikler sig saadan, at det bliver muligt —, saa maa man sikkert have Efterbetaling af de Lagre, der findes. Af to Grunde. For det første, fordi det er urimeligt, at de, der har haft Raad til i en Situation som denne at ligge med Kornbeholdninger i stort Omfang, skal have en Ekstragevinst derved, og dernæst fordi, hvis man ikke faar fastslaaet nu med det samme, at hvis vi engang faar en Kornlov, saa maa der en saadan Efterbetaling til, saa vil vi uvægerligt i de kommende Maaneder ustandseligt faa en ganske urimelig Efterspørgsel efter Korn. Der er intet, der i den Grad som de Herrers Raab paa en Kornordning, Kornafgift, høje Kornpriser, har bidraget til at stimulere Købet af Korn, idet Kornkøberne nærer det Haab, at der vil blive indført en saadan Kornafgift, og den Fordel, der dèr vinker, er saa uhyre, at man forstaar, de ikke kan staa for Fristelsen.

Derfor, hvis man vil gøre Ret og Skel, hvis man ikke vil give et for stort Millionbeløb til disse tilfældige velhavende Kornejere, saa maa man, hvis vi skal have en Kornlov engang, have en Efterbetaling. Det er nødvendigt, ellers vil Efterspørgselen blive saa stor i de kommende Maaneder, at det vil belaste vor Valuta ganske urimeligt. I samme Øjeblik det bliver sagt, at hvis vi skal have en Kornlov engang, saa maa vi ogsaa have en Efterbetaling af Lagre, er man sikker paa, at saa vil Begæret efter Korn i Sommer blive meget ringe, saa vil der ikke blive forlangt mere Korn, end Folk har Brug for. Thi man køber ikke Korn for sin Fornøjelses Skyld, man køber kun forud og lægger paa Lager af Hensyn til en eventuel Fortjeneste.

Dernæst vil jeg sige, at skal man have en saadan Kornafgift, saa maa de Beløb, der derved indkommer, selvfølgelig gaa til dem, der køber Kornet, til Erstatning for det Tab, de lider, dels ved Køb af Korn fra Udlandet og dels ved Køb af Korn herhjemmefra. Det kan ikke være saadan som sidst, at man gik til at fordele Kornpuljens Midler helt op til Landmænd, som i Forvejen solgte Korn. Man maa ogsaa fastholde den Bestemmelse, vi havde i Fjor, at Brødkornet maa være fritaget for Kornafgift, da vi skal købe meget mere Korn i Udlandet, end vi anvender til Brødkorn.

Og naar det Brødkorn, vi anvender, fortrinsvis tages af det indførte Korn, saa er det ganske urimeligt, at Brødkornet belastes med en Afgift. Endelig er der en Ting til, som maa være en ufravigelig Betingelse, at skal vi have en Kornlov, saa maa vi have Svinereguleringsloven forlænget i samme Periode, som Kornloven løber. Man kan ikke gennemføre en Kornlov, der belaster det mindre Landbrug med øgede Udgifter, uden samtidig at sikre det, at det har en Fordel gennem Svinekortfordelingen, i den Tid, hvori det maa betale til de større Landmænd gennem de højere Kornpriser.

Det er disse Ting, jeg har anført i det høje Landsting som Betingelser for at faa en Kornlov, men som de to Flerpartier derovre har afvist. Derfor er det de Herrer selv, der har Ansvaret for, at vi ingen Kornlov har eller faar i denne Samling.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der ogsaa talte for en Kornlov, og som satte det op paa den Maade, at man skulde tro, Gennemførelsen af en Kornlov med betydeligt højere Priser paa Korn var en Livsbetingelse for dansk Landbrug, motiverede denne sin Paastand paa en Maade, som var helt ved Siden af og en fuldkommen Overdrivelse, paa en Maade, der slet ikke tegner Forholdene, som de er. Thi naar det ærede Medlem som Bevis for Nødvendigheden af sin Kornlov fremfører, at der i de sidste Maaneder er indført Korn for det dobbelte Beløb af i Fjor, saa er dette en Oplysning, der kun kan vildlede Befolkningen.

Det har jo nemlig ingen Værdi til Belysning af Forholdene, for hvilke Beløb vi har købt Korn i Fjor og i Aar. Hvad der er af Betydning, er naturligvis, hvilke Kvanta der er købt. Det har heller ingen Værdi som Vejledning, fordi man tager de sidste Maaneder af Høstaaret, men udelader de første. Endelig har det heller ingen Betydning, hvis man virkelig vil give Vejledning og Oplysning om Forholdene, at man kun nævner Kornindførselen, men ikke Kornudførselen og Foderstofindførselen. Det er givet, at naar vi har en Afgift paa Korn, men ingen paa Foderstoffer, vil Indførselen hertil bevæge sig over paa Foderstoffer paa Bekostning af Kornet; og omvendt, har man billigt Korn og dyre Foderstoffer, vil det i nogen Grad bevæge sig over til mere Korn og mindre Foderstoffer. Det kan man meget let overbevise sig om, naar man ser paa Indførselen i Fjor og i Aar — naar jeg siger i Fjor og i Aar, mener jeg Høstaaret 1933—34 og